

Κριτήρια για την αξιολόγηση παραγωγής γραπτού λόγου επιπέδου Γ1

Για την παραγωγή γραπτού λόγου ο υποψήφιος αναμένεται να έχει την ικανότητα να γράφει κείμενα τα οποία χαρακτηρίζονται από σαφήνεια και ευχέρεια και τα οποία περιλαμβάνουν περιγραφές, αφηγήσεις, έκθεση ιδεών, περιλήψεις ή κριτικές έργων, προτάσεις με πειστικά επιχειρήματα (π.χ. σε άρθρο ή σε επιστολή προς τον εκδότη εφημερίδας), ορισμούς. Πρέπει να μπορεί να γράφει σύνθετα γράμματα, άρθρα ή αναφορές, στα οποία παρουσιάζει ένα θέμα με αποτελεσματική λογική δομή, με άνεση, χρησιμοποιώντας με ακρίβεια ευρύ φάσμα συντακτικών και μορφολογικών δομών, μεγάλο αριθμό κατάλληλων υφολογικών τρόπων και στρατηγικών και ευρύ φάσμα εννοιών με χρήση ιδιωματικών εκφράσεων και ειδικού λεξιλογίου που επιτρέπουν μεγαλύτερη ακρίβεια στην απόδοση σημασιολογικών αποχρώσεων. Το περιεχόμενο πρέπει να είναι οργανωμένο αποτελεσματικά, ενώ πρέπει να είναι κατάλληλα επιλεγμένο το είδος και το ύφος του γραπτού λόγου.

Κλίμακα ολιστικής αξιολόγησης επιπέδου Γ1

1, 2, 3, 4: Καμία σχέση του περιεχομένου με το θέμα. Παρατηρείται άγνοια των διαφορών ανάμεσα στα ζητούμενα κειμενικά είδη καθώς και των αντίστοιχων επιπέδων ύφους. Καμία ένδειξη λογικής οργάνωσης των σκέψεων. Το λεξιλόγιο είναι περιορισμένο στις βασικές καθημερινές λέξεις. Η ασυνταξία προκαλεί δυσκολίες στην κατανόηση του νοήματος. Ακόμη και πολύ απλές λέξεις παρουσιάζονται με λάθη στην κλίση. Πολύ σοβαρά προβλήματα στην ορθογραφία, στον τονισμό και στη στίξη.

5, 6, 7, 8: Υπάρχει σχέση περιεχομένου-θέματος, αλλά δε γίνεται ούτε στοιχειώδης ανάπτυξη επιχειρημάτων. Απουσιάζει ο οργανωμένος νοηματικός άξονας. Ανεπιτυχής ένταξη του γραπτού στο ζητούμενο κειμενικό είδος. «Επίπεδο» γράψιμο με ελάχιστες υφολογικές διακυμάνσεις. Λεξιλόγιο ανεπαρκές για να αποδώσει ακόμη και τις βασικές έννοιες και τα συναισθήματα που θέλει να εκφράσει ο πομπός. Οι προτάσεις συντάσσονται με τέτοιο τρόπο, που προκαλούν ερωτηματικά και αμφιβολίες. Πέρα από τα σοβαρά προβλήματα στην ορθογραφία των λέξεων, υπάρχουν πάρα πολλά και σοβαρά για το επίπεδο μορφολογικά λάθη. Ο τονισμός και η στίξη είναι ιδιαίτερα προβληματικά.

9, 10, 11, 12: Περιορισμένη ανάπτυξη του θέματος που αφήνει ακάλυπτες σημαντικές πλευρές του. Συνείδηση του ιδιαίτερου ακροατηρίου και προσπάθεια του πομπού να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του, αλλά το αποτέλεσμα είναι κατά κανόνα απογοητευτικό. Η ιεράρχηση των σκέψεων, η δομή και οι μεταβατικοί μηχανισμοί που χρησιμοποιούνται δίνουν στο κείμενο μια στοιχειώδη συνοχή. Η αποτελεσματικότητα, όμως, δεν είναι εξασφαλισμένη, καθώς αρκετές φορές οι σκέψεις δεν τακτοποιούνται στο νοηματικό άξονα. Το λεξιλόγιο είναι σχετικά φτωχό, με αρκετές επαναλήψεις και λανθασμένες επιλογές. Σχετικά ορθή, μολονότι πολύ απλή για το επίπεδο, είναι η σύνταξη. Αντίθετα, πολλά είναι τα λάθη κατά την υιοθέτηση σύνθετων συντακτικών δομών. Οι μορφολογικοί μηχανισμοί δε χρησιμοποιούνται πάντοτε με συνέπεια. Τα ορθογραφικά λάθη είναι αρκετά, ορισμένα δε σοβαρά. Ο τονισμός και η στίξη είναι σχετικά σωστοί.

13, 14, 15, 16: Ορισμένες πλευρές του θέματος δεν έχουν αναπτυχθεί επαρκώς και, συνεπώς, το περιεχόμενο δεν αναδεικνύει όλες τις δυνατότητες του θέματος. Ωστόσο, οι υιοθετούμενες στρατηγικές πειθούς σε συνδυασμό με την ικανοποιητική οργάνωση του κειμένου εδραιώνουν μια επιτυχημένη επικοινωνία πομπού-δέκτη. Η αλληλουχία, όμως, των νοημάτων διασπάται κάποιες φορές και η δομή του κειμένου διαταράσσεται. Χρησιμοποιείται το κατάλληλο επίπεδο ύφους σε αρκετά σημεία. Ικανοποιητικός, αν και όχι εξαιρετικός, ο έλεγχος του πομπού στο λεξιλόγιο, με το οποίο εκφράζονται και λεπτές σημασιολογικές αποχρώσεις. Η προσπάθειά του, όμως, να εκφραστεί συνυποδηλωτικά ή να χρησιμοποιήσει ειδικές, ιδιωματικές ή λιγότερο γνωστές λέξεις συναντά ορισμένες φορές προβλήματα. Χρήση πολύπλοκης σύνταξης, αλλά με κάποια προβλήματα,

ορισμένα από τα οποία είναι σοβαρά και σχετίζονται και με τη σαφήνεια του νοήματος και με τη χρήση της στίξης. Επαρκής έλεγχος της μορφολογίας με ελάχιστα λάθη σε δύσκολες για το επίπεδο δομές. Ελάχιστα και όχι σοβαρά είναι και τα ορθογραφικά λάθη καθώς και τα λάθη τονισμού.

17, 18, 19, 20: Τα επιχειρήματα και τα τεκμήρια που σχετίζονται με το θέμα έχουν αναπτυχθεί πλήρως στο κείμενο. Ένα τέτοιο περιεχόμενο ανταποκρίνεται ιδανικά στις απαιτήσεις του θέματος. Πέρα από τη χρήση του κατάλληλου επιπέδου ύφους και των αντίστοιχων στρατηγικών πειθούς, ο πομπός χρησιμοποιεί ένα προσωπικό στιλ με άψογο χειρισμό των κατάλληλων για το επίπεδο του υφολογικών εννοιών. Η ισχυρή συνοχή, η κατάλληλη διάρθρωση του κειμένου καθώς και η στίξη σε συνδυασμό με το προσωπικό στιλ καθιστούν το λόγο αποτελεσματικό. Το λεξιλόγιο είναι πλούσιο, η επιλογή των λέξεων απόλυτα επιτυχημένη και δεν παρατηρούνται επαναλήψεις. Χρησιμοποιείται μια ποικιλία συντάξεων καθώς και πολύπλοκες μορφολογικές δομές χωρίς λάθη. Πολύ καλός έλεγχος στην ορθογραφία ακόμα και σε δύσκολες ή ασυνήθιστες λέξεις. Άψογος τονισμός λέξεων. Η στίξη αναδεικνύει το κείμενο.